

Svajonų
ROMANAI

Jausmų egzotika

HEIDI RICE

Seksualus nepažįstamasis

9,40 Lt / 2012 gegužė-birželis

knygute.lt

Heidi Rice

SEKSUALUS NEPAŽĪSTAMASIS

Romanas

Versta iš Heidi Rice,
Surf, Sea and a Sexy Stranger, 2011

© Heidi Rice, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Milda Baronaitė,
vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2012

ISBN 978-609-406-517-0

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

- Tas vaikinąs turbūt blogiausias banglenti-
ninkas pasaulyje, - drebėdama su savo gelbė-
tojos striuke ir negalėdama patikėti tuo, ką
mato, sumurmėjo Medė Vestmor.

Nors dėl spalio šlapdribos buvo sunku su-
telkti žvilgsnį, ji negalėjo atitraukti akių nuo
aukštos atletiškos figūros, aptrauktos juodu
naro kostiumu, maždaug už šešiasdešimties
metrų bangose besivartančios kūliais. Kalta ir
susižavėjusi stebėjo, kaip jis atsitupia ant len-
tos, atgauna pusiausvyrą, išsitiesia.

Tada, jam pavojingai susverdėjus, staigiai
įkvėpė.

Vargšas vaikinąs gaudė bangas - ar, grei-
čiau, stengėsi jas gaudyti jau daugiau kaip va-
landą ir dar gana nemaloniu Kornvalio apylin-
kėms būdingu oru, dėl kurio dar septyniolik-
tame amžiuje Laukinių vandenų įlanka gavo
savo pavadinimą. Ir didžiąją to laiko dalį Medė
jį stebėjo. Stebėjo, kaip metodiškai jis nusiir-
davo tolyn, laukdavo didžiausios bangos ir ta-
da pakeldavo savo banglentę. Bet vis tiek ne-
išsilaikydavo ant lentos ilgiau nei kelias se-
kundes. Ji žavėjosi vaikiną atkaklumu, bet

pradėjo abejoti jo sveiku protu. Nors kostiumas išryškino raumeningą figūrą, jis jau turėjo būti sušalęs į ragą ir arti išsekimo ribos, o grįžtamosios bangos šiame paplūdimio ruože buvo ne juokai.

- Nežinau, - tarė Lukas, kolega gelbėtojas, ryškiu Australijos akcentu. - Jis geros formos. Neblogai užlipa ant banglentės.

Kai Netikęs Banglentininkas, atrodo, jau šimtą kartą atbulas nuvirto nuo lentos, Medė giliai atsiduso.

- Nors neišlaiko pusiausvyros, - nusivylęs užbaigė Lukas, atsiversdamas apykaklę. - Nori paraginti juos lįsti iš vandens? - pridūrė jis viltingai. - Šiaip ar taip, paplūdimys už dešimties minučių užsidarys, o audra gali prasidėti bet kurią sekundę.

Banglentininkui vėl užsikabarojus ant lentos, Medė pajuto užplūstantį palengvėjimą ir nužvelgė temstantį paplūdimį. Pora užsigrūdinusių poilsiautojų dar buvo vandenyje tarp geltonų vėliavėlių, kuriomis buvo pažymėta gelbėtojų prižiūrima teritorija. O šiaip paplūdimys apleistas. Ir ne be priežasties. Ši vasara šiaurinėje Kornvalio dalyje nebuvo puiki, o artėjant žiemai, orai sparčiai prastėjo. Net labiausiai užsispyrę banglentininkai pasidavė jau prieš

kelias valandas. Visi, išskyrus vieną. Kuris suteikė naują prasmę žodžiui *užsispyrimas*.

- Žinoma! - suriko ji, stengdamasi peršaukti kylantį vėją, - nutraukim jo kančias.

Eidama link gelbėtojų sunkvežimio, stovinčio ant smėlio tarp vėliavų, Medė pagriebė garsintuvą, jau pradėdama nekantrauti, kada galės išgerti puodelį Ypatingo Karštojo Šokolado, kurio išprašys savo viršininko Filo, pradėjusi vakarinę pamainą *Laukinių vandenų* kavinėje.

Ji pašaukė poilsiautojus į krantą ir, nors dundantį jos balsą pasigavo ir nusinešė vėjas, jie sureagavo akimirksniu. Svirdučiuojantys nuo bangų mūšos jie nuskubėjo per smėlį, droždami tiesiai kavinės link. Praeidami jie pamojavo ir sušuko pasisveikindami - be jokios abejonės, svajodami apie savo Ypatingo Karštojo Šokolado porcijas.

- Oho, jis vis dar ten.

Medė išgirdo skeptišką Luko repliką ir pastebėjo juodą banglentininko lentą su ryškiai geltonu žaibo ornamentu, šokčiojančią didžiulių bangų link.

- Jis pamišęs. Kitaip negali būti, - sušnibždėjo ji. Arba jis nori mirti.

Tolumoje patamsėjo audros debesys, pakibę

virš horizonto kaip rūkstančios juodos varnos, o pašėlęs kryžminis vėjas įgavo pagreitį, nuo kurio bangos pradėjo šuoliuoti ir šokinėti tarsi bėgantys mustangai. Net ir prityrusiam banglentininkui būtų sudėtinga išsilaikyti ant tokių bangų. O Ponas Nelaikantis Pusiausvyros neturėjo jokių šansų. Medė vėl pakėlė garsintuvą prie lūpų.

- Gelbėtojų stotis šiame paplūdimyje užsidarė. Mes reikalaujame tuoj pat išlipti iš vandens.

Ji dar du kartus pakartojo įsakymą, bet banglentininkas su savo lenta vis yrėsi priešinga kryptimi.

- Galbūt jis mūsų negirdi? - pasakė ji, stengdamasi nesijaudinti.

Garsintuvas buvo įjungtas specialiu vėjo režimu, bet po visų tų kritimų vaikino ausys galėjo būti užsikimšusios nuo vandens.

- Atneškime vėliavas, - pasakė Lukas stovėdamas šalia ir trindamas rankas. - Jis didelis berniukas. Jeigu nori nusižudyti, mes tikrai negalėsime jo sustabdyti. - Paėmęs garsintuvą iš sustingusių Medės pirštų, nusviedė jį sunkvežimį. - Be to, po valandos manęs laukia karštas pasimatymas su Džeku. Vietoj deserto man

pažadėtas aistringas seksas, – užbaigė jis, turėdamas omenyje naująjį savo vaikiną, su kuriuo susitikinėjo tris savaites.

Banglentininkas nerangiai vėl užsiropštė ant lentos.

Medė atitraukė žvilgsnį.

– Štai kas mane žavi, Lukai, – pasakė ji slopindama besismelkiantį susirūpinimą. Banglentininkai savižudžiai – ne jos problema. – Tu toks romantiškas.

Vyniodamas vėliavą, kabojusią arčiau sunkvežimio, Lukas sukikeno.

– Ei, karštas seksas irgi gali būti romantiškas, jeigu darai tai teisingai.

Medė pakėlė vienos vėliavos kotą ir padėjo Lukui įmesti jį į sunkvežimio priekabą.

– Ar tikrai? – Tyliai nusijuokė, negalėdama nuslėpti ilgesio.

Praleidusi metus atnaujindama senelės vasarnamį, be to, pamainomis dirbdama gelbėtoja ir padavėja įlankoje, o daugumą vakarų atidavusi savo kuriamiems paveikslams ant šilko, Medė neturėjo laiko romantikai. Ir ji buvo beveik tikra, kad niekada nėra patyrusi aistringos sekso. Ar drungnas skaitosi?

Kai jie kartu įgrūdo antrąją vėliavą į sunkve-

žimį, Medė susiraukė. Vėjas perpūtė striukę, ir jos speneliai sustangrėjo.

Tikras stebuklas, kad ji apskritai neuždžiūvo. O gal? Juk vis tiek nebūtų kaip pasitikrinti.

Praeitą vasarą, kai Stivas audringai nutraukė santykius, apkaltinęs ją labiau besidomint savo kuriamais šilko darbais negu kada nors domėjosi juo, ji negalėjo to paneigti.

Net ir leisdama kiekvieną laisvą valandą nuomojamose dirbtuvėse Medė jautė, kad turi daugiau darbo su Stivu ir jų santykiais nei su savo šilko darbais. Ir, gerai, galbūt jie negalėjo suteikti jai orgazmo, bet ji buvo netoli to, kai pabaigė pirmąjį savo kūrinį, įkvėptą Smaglers Pointo paplūdimio, – o Stivas orgazmo srityje taip pat nebuvo labai patikimas. Todėl jautėsi dar labiau apgailėtina, kad taip ilgai taikstėsi su juo, o po išsiskyrimo kankinosi kelis mėnesius.

Medė sudrebėjo ir įsikišusi rankas į kišenes susigūžė prieš vėją. Vis dėlto ji bent kartą pasinaudojo savo brolio Kelemo patarimu ir nepadarė klaidos priimdama Stivą atgal arba paskolindama jam pinigų, kurių šis maldavo, nors Medė puikiausiai žinojo, kad niekada jų nebepamatytų.

Jos seksualumo mirtis bei šilto kūno, prie kurio būtų galima prisiglausti naktį ir šalia kurio atsibusti ryte, stoka buvo nedidelė kaina, sumokėta už savigarbą. Nors tuo metu taip neatrodė. Jai reikėjo liautis draugauti su nevykėliais ir paklydėliais, kaip Kelemas juos vadindavo, ir įtikinėti save, kad gali juos pataisyti. Kelas galbūt buvo pats netinkamiausias žmogus, galintis ką nors patarti apie santykius, nes, jos žiniomis, broliukas niekada nedraugavo su niekuo ilgiau nei mirksnį, bet dėl šito jis buvo teisus. Nuolat griūvanti jų tėvų santuoka pavertė Kelą nevaldomu mergišiumi, turinčiu rimtų problemų dėl įsipareigojimų, o ji tapo Mažąja Panele Tvarkytoja.

Stivas buvo vienas iš nedidelės, bet graudžios saujelės vaikinių, su kuriais ji draugavo, kurie paimdavo viską, ką ji turėdavo, o patys neduodavo nieko, – pradedant Edžiu Mejeriu, kuris pabučiavo ją per mokyklos diskoteką ir tada išviliojo kišenpinigius. Per ilgus žiemos mėnesius Medė nusprendė, kad šiemet atvers naują lapą. Prieš dvi savaites ji atšventė dvidešimt ketvirtąjį gimtadienį, o tai reiškė, kad jau laikas liautis nuolat kartoti tas pačias klaidas.

Šiais metais Panelės Pastumdėlės nebebus.

Nebebus ir Panelės Maloniosios. Ir Panelės Tvarkytojos. Šiais metais ji imsis valdyti ir gaus tai, ko nori. Ji pati bus išnaudotoja. Deja, jau buvo dešimtas naujųjų metų mėnuo, ir ji dar nerado nė vieno kandidato, kuris norėtų būti išnaudojamas.

- Hm, keista. Kur jis dingo?

Sugrįžusi iš savo pražūtingo meilės gyvenimo, Medė pastebėjo gilią raukšlę gražiame Luko veide, jam įdėmiai žiūrint į horizontą.

Jai susuko skrandį, o rūpestis, visą popietę draskęs jos minties kamputį kaip pasiutęs šuo, persimetė į gerklę.

- Ar jis pro mus praėjo? - abejingai sumurmėjo Lukas.

Medė atsisegė striukę, numetė ją ant šlapio smėlio ir pagriebė gelbėjimo lentą, atremtą į sunkvežimį.

- Ne, nepraėjo! - šūktelėjo ji per petį, ristele bėgdama jūros link, paklaikusi dairydamosi į bangas. Jai įbridus į seklumą, ledinis vanduo apsupo kulkšnis.

- Pakviesiu pagalbos! - sušuko Lukas, stovėdamas šalia su savo lenta po pažastimi ir pakrantės sargybos racija prie ausies. - Reikia išsikviesti vandens motociklą.

- Ne, palauk. Štai jo lenta.

Ji parodė pirštu į ryškų žaibą šėlstančiose bangose. Medei pasidarė silpna supratęs, kad tamsi jį dengianti figūra nejuda.

- Matau jį.

Lukas kažką sušuko, bet garsas pasiklydo vėjyje, o Medė peršoko ateinančią bangą ir nėrė tiesiai į vandenį. Gelbėjimo lenta kaip torpeda iškėlė ją ant bangos keteros. Per kelias sekundes bangų tempimas ir traukimas išsunkė jos energiją, ir ji yrėsi automatiškai. Laimei, sužeistas banglentininkas nebuvo labai toli, bangos nešė jį kranto link. Sūrus vanduo graužė Medei akis, ji išvargusi nelygiai kvėpavo, stengdamasi tausoti jėgas, ir pamatė, kad jis judina galvą. Virš išbalusio skruosto švietė ryški raudona dėmė.

Jis kraujuoja.

Ji pradėjo irtis dar įnirtingiau, kovodama su besiplakančiu vandeniu, akimis matuodama atstumą, pradėjo skaudėti rankas ir pečius, nutirpo kojos.

Pagaliau pasiekusi banglentininką, Medė paaiškino gelbėjimo lentą jam po liemeniu.

- Laikau jus - nesijaudinkite! - sušuko ji.

Medė kovojo su dirželiu, kuriuo kulکشnis pri-

tvirtinta prie lentos, kai juos užgriuvo pusantro metro aukščio banga. Kraujas prasisunkė ir nutekėjo dailiu banglentininko skruostikauliu, Medė išgirdo jį sudejuojant.

Susikaupk. Atlaisvink dirželį.

Ji nustūmė banglentę ir apsivijo jį rankomis, kaip tik tuo metu, kai kurtinamai riaumojanti banga lūžo ant jų.

Banga įtraukė juos gilyn, ir Medė sekundei sustingo iš baimės. Bet tada prisiminė viską, ko buvo išmokusi. Ji tvirtai įsikibo į gelbėjimo lentą, prispaudė skruostą jam prie liemens ir stipriai atsispyrė. Jie kartu iškilo į paviršių ir susitiko su įniršusia jūra. Medei prireikė akimirkos susiorientuoti, tada ji slysdama banga ėmė pašėlusiai irtis, įsikibusi į sukniubusį nepažįstamojo kūną. Krantas, regis, buvo už milijono mylių, jos kojos lyg guminės, ji vos galėjo jas pajudinti, o krūtinė tiesiog plyšo nuo pastangų įkvėpti pakankamai oro. Medė pasisten-gė nurimti ir yrėsi toliau.

Po, regis, kelių tūkstantmečių, didelis delnas sugriebė jos ranką ir ištraukė į viršų. Prisimerkusi dėl akis graužiančios druskos ji pažvelgė aukštyn ir pamatė tamsiai geltonus Luko plaukus, prilipusius prie veido.

- Viskas gerai, laikau jį! - sušuko jis. - Atsistok, nuo čia gali eiti.

Medės kojos nesuvaldomai virpėjo, ji susigūžė ir apsikabino kelius. Kaip galėjo nesuprasti, kad jie beveik krante? Ji apsviję rankomis pečius, o Lukas ištempė gelbėjimo lentą su banglentininku ant smėlio ir atsiklaupė šalia jo.

Apdujusi, svirduliuodama nuo išsekimo ji priartino prie Luko, kuris, būdamas kur kas labiau kvalifikuotas dėl dirbtinio kvėpavimo, apžiūrino nukentėjusį. Užuoat leidęs banglentininkui atsigauti, Lukas paguldė jį ant šalia numestos stuburą prilaikančios lentos ir pritvirtino dirželį aplink jo krūtinę.

- Jis kvėpuoja. Gaivinti nėra reikalo. - Jis išsišiepė. - Netrukus turėtų atsigauti. Turbūt trinktelėjo galva į savo lentą.

Lukas kilstelėjo jo šlaunis.

- Atvykę paramedikai apžiūrės jį išsamiau. - Jis pasirinko kelias ir atsistojo. - Atnešiu jums po gelbėjimo antklodę, kad sušiltumėt, kol jie atvyks.

Lukui žingsniuojant sunkvežimio link, Medė nusibraukė nuo akių plaukus....